

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

7. De quodam rustico, corpus Dominicum apud aluearium ex ore eistente,
quod ab apibus collectum, in pueri speciem commutatum est.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

bræus quidam se, tanquam Christianus, populo commiscuit, officij mysterium & muneris explorare volens, vidit per manus Basilij infantem partiri. Et sacram communionem accipientibus omnibus, venit & ipse Hebræus, dataque est ei hostia, vera caro facta, inde accessit ad calicem sanguine repletum, & ipsius particeps factus est, atque de vtriusq; seruans reliquia, abiensque in domum suam, ostendit vxori suæ ad confirmationem dictorum, narrauitque quæ suis oculis viderat, credens ergo verè, quod horribilia & admirabilia essent Christianorum mysteria, in crastinum venit ad Basiliam, postulans sine dilatione accipere, quod in Christo est signaculum. Basilius autem non differens, baptizauit eum cum omni domo sua.

De quodam rustico, corpus Dominicum apud aluearium ex ore esflante, quod ab apibus collectum in puerile speciem commutatam est. Ex vita Petri Cluniacensis abbatis, lib. 1. de miraculis cap. 1.

CAP. VII.

ERat in Auernico territorio rusticus quidam, habens aluearia, in quibus examina apum melleam dulcedinem fauorum conficere solent. Quas iam dictus rusticus aut euolare, aut emori, aut aliquo casu sibi deperire pertimescens, vsus prauo sortilegorum consilio, qui diabolica oratione, etiam de beneficiis
Dei

Dei maleficia facere consueverunt, & (quod est dictu intollerabile) ipsis quoque diuinis sacramentis per artes magicas abutuntur, accessit ad Ecclesiã, & sumpto à sacerdote (vt mos est Christianorum) corpore Dominico, illudque ore retinens, nec deglutire volens, vt iam doctus erat, ad vnum de iam dictis aluearibus accessit, atque foramini, quod in eo erat, ore adaptato, sufflare cœpit: nam dictum sibi fuerat, quod si corpore Domini ore retento apibus in vase constitutis insufflaret, nulla deinceps moreretur, nulla recederet, nulla deperiret, sed omnibus integrè conseruatis, de augmento fructus, multo amplius quàm antea gauderet. Fecit igitur, vt dictum est, & ore applicito statum ad interiora toto conatu mittebat. Cumque auidus lucri anhelitum protrahens vehementer sufflaret ipso lingue & aëris impulsu sacrum dominicum corpus iuxta vas illud, ad terram corruit: Cùm ecce omnis illa apum multitudo de intimis egressa, in more rationabilium creaturarum de terra subleuatum, suis habitaculis cum multa veneratione, homine illo conspiciente, induxit. Quod cernens homo, aut negligens, aut paruipendens, quod acciderat, ad alia agenda, ad quæ domestica cura eum vocabat, gressum conuertit, sed dum iter ageret, repētino, & (vt ipse post narrabat) intollerabili timore turbatus, se nequiter egisse, tandem mēte sanior cogitare cœpit.

Vnde

Vnde compūctus, imò vi interna compulsus, mox retrò pedē tulit, atque in vindictam sceleris sui, apes, quarū vitam opere nefario conseruare voluerat, superiecta multa aquæ violentia, enecauit. Quibus extinctis, dum intima fauorum, quos sibi recondere & cōseruare volebat, rimaretur: ecce (mirabile dictu) conspicit corpus Dominicum, quod ex eius ore lapsum fuerat, in formam speciosissimi pueri, veluti cū recēs nascitur, immutatum, inter fauos & mella iacere. Ad quod miraculum, vt dignum erat, stupefactus intremuit, sed quid inde agere deberet, aliquandiu hæsitans, hoc apud se inuenit cōsiliū, vt eum, in manibus accipiens, ad Ecclesiam deferret, & quia sibi exanimis videbatur, nullo sciēte, solus Deum puerulum tumularet. Quod dum aggressus esset, eumque in manibus sumēs, ad Ecclesiam quasi secretò tumulandum portaret, subitò ab indignè ferētis manibus inuisibiliter ereptus, disparuit. Quæ nuper gesta, ipse quidē ita per ordinem presbytero proprio, presbyter autē suo Claromontensi Episcopo, ille verò mihi, ego quoque omnibus istud legētibus scribendo intimare curauī. Nec verò tanti piaculi ex toto in posterum dilata vltio fuit, sed in breui locus ante populosus, vario casu habitatore pereunte, in solitudinem redactus est.

*De homine quodam, qui Venerabile Sacramentū sum-
pserat, illudq; ore ipseus in specie infātuli effusum,
conuigit*